

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pre pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, l. 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 111.

V Ljubljani, v torek 16. maja 1893.

Letnik XXI.

Tržaške razmere.

Iz Trsta, 12. maja.

V 107. številki cenjenega Vašega lista omenili ste v sestavku „Thaler proti Spadoniju“ med drugim tudi, da preč. gospod župnik rojanski ni pustil k sv. zakramentom nekaterih otrok, kateri so hodili v laško šolo „zato, ker krščanskega nauka niso znali“. Poznam gospoda župnika, da ni bil nikoli strankarsk in da je z isti mero meril znanje onih, ki hodijo v laške šole, kakor onih iz slovenske. Naj Vam stvar razložim. V rojanski fari imajo laško šolo na „Belvedere“; vanjo hodijo večinoma slovenski otroci, saj je postavljena tje le zato, da bi slovensko deco potujčevala. Sedaj pa vprašam, kako naj se slovenski otrok nauči krščanskega nauka v tujem jeziku? Kako naj otrok razume laškega kateheta? Zgodi se žalibog večkrat, da slovenski stariši bodisi iz lastnega nagiba, še več pa po pritisku nepoklicanih rogoviležev, dajo svoje otroke že v prvi laški razred. Doma jih stariši ne nauče niti očenaša, v šoli se ga pa taki otroci uče le blebetati, ker ga ne razumejo. V višje razrede pridejo taki otroci s par laškimi molitvicami, katere jim je pomilovanja vredni katehet s silo vtepel v glavo, od pravega krščanskega nauka pa dostikrat le malo razumeje. Nikakor nečem tu dolžiti gg. katehetov na takih „laških“ šolah s slovensko deco, ampak rečem, da so največji reveži in da z najboljšo voljo le malo opravijo. Zakaj? Zato, ker je nemogoče.

Take šolarje gg. katehetje navadno sami uče za prejem sv. zakramentov, zgodi se pa tudi, da taki otroci pridejo k nauku za sv. birmo, spoved in sv. obhajilo tudi k fari, kjer se poučuje posebej v slovenskem jeziku. Otroci, ki so hodili v slovenske šole, kmalu razumejo nauk, nauče se lahko potrebnih molitvic v svojem jeziku, drugače pa je z otroki, ki hodijo v laške šole. Izprašuj kakor hočeš, dobil boš k večjemu kako molitvico, nauka pa zelo malo. Stariši takih otrok sedaj nadlegujejo domače

gospode, naj otroke pustijo k sv. zakramentom in duhovnik se trudi in trudi, opravi pa do malega nič. Uči ga potem duhovnik iz laškega katekizma, ne opraviš dosti, daj mu v roke slovenski katekizem, še manj, saj ne zna brati slovenske knjige, pusti ga k sv. zakramentom — delal si proti vesti.

Tu je oni „punctum“, kateri navaja spomenica slovenske duhovščine, ko pravi, da dostikrat ni strogo vršila svojih dolžnostij radi ljubega miru. Pa mi utegne kdo oporeči: delaj po svoji vesti in ne brigaj se za nikogar. Lepe besede, ali neizvršljive pri naših razmerah. Tu opomnim le na tožbo slavnega magistrata, katero je naperil proti gosp. kapelanu Logarju, ki se je v Šklednju „predznil“ z lece govoriti, da je edino prava vzgoja le v materskem jeziku. Kaj je dobil za to? — — —

Gospod župnik rojanski je v svojem zagovoru omenil besed: odkar se je hči šola ločila od matere cerkve, nisem nikoli drugega govoril kot suhoparno oznanil z lece, kedaj da se šola začne, kedaj konča? Ko se je pred par leti odprl prvi laški razred v šoli v Rojanu, je gospod župnik oznanil: „letos se je odprl na naši šoli tudi prvi laški razred“ in drugega nič. Je li to hujskanje z lece? In vendar so ga dolžili, da je ljudi odvrčal od laških šol. Kaj bi se bilo pač zgodilo, ako bi bil v istini kaj govoril proti nepotrebnim laškim razredom v Rojanu?! Bi li ne bil prišel nadenj ves Izrael? Kaj so pred polupreteklim časom vse pisali proti gosp. župniku Thalerju laški časniki? Znano nam je še dobro, kaj je pisal pokojni „Cittadino“, znano, kaj sta pisala „Independente“ in „Piccolo“.

Slovenski duhovnik v Trstu in okolici ne sme se ganiti in že zarohni vse po Trstu: „glejte, duhovniki zatirajo laški življenj po mestu in okolici, potopiti nas hočejo v žlici vode.“

Kdo pa zagovarja slovensko duhovščino? Ji gre morda na roko vlada, ima li podporo pri njej? Ona duhovščina, kateri se nikoli ne more oporekati udanost do Avstrije in njenega vladarja, ona du-

hovščina, ki ima samo to napako, da se po njenih žilah pretaka kri slovanska, ki se bojuje le za sveto vero in svoj jezik! Pusti se jo teptati pod „bremenom tujčeve pete“!

Drugokrat, gospod vrednik, odkrijem še nekatere žalostne razmere tu pri nas, končam pa s psalmistom:

„Nas zatreti vsi hoté,
Naših znamenj ni in ni preroka.“

Deželni zbor kranjski.

XIV. seja dne 12. maja.

(Dalje.)

Poslanec Murnik poroča o cestni zgradbi iz Moravčev Zalog in Krtino do Zelodnika ter nasvetuje: Poročilo dež. odbora se vzame na znanje in se dež. odboru naroča, da v prihodnjem zasedanju o tej stvari poroča in nasvete stavi, ako bode v pravem času cestni odbor na novo pregledal staro cesto in predložil svoj operat.

Prošnja županstva v Kapljavasi (poroč. dr. Schaffer) za podporo ondotni požarni brambi za gasilno orodje se izroči dež. odboru, ki naj v dogovoru z vlado dovoli primerno podporo.

Učiteljski vdovi Katarini Schmidt se na predlog poročevalca Kluna dovoli za čas njenega vdovskega stanu 150 gl. letne pokojnine. Dalje poroča posl. Klun o prošnji Vipavske sadjarske zadruge na Slapu za podporo ter nasvetuje, da se prošnja izroči dež. odboru, ki naj poizveduje o razmerah in stavi nasvete v prihodnjem zasedanju.

Baron Schwegel poroča o zgradbi kopališča na Studencu. Ker so mrzle kopeli umestne za umobolne, nasvetuje v pokritje troškov dovoliti 1400 gl., kar obvelja.

Poslanec dr. Tavčar poroča v imenu finančnega in upravnega odseka o predlogu posl. Hribarja gledé deželnih drugovrstnih železnic ter nasvetuje,

LISTEK

† Mirko Bogović.

Zagreb, 8. maja.

Zopet se je preselil v večnost eden zadnjih Ilircov. Umrl je namreč v Zagrebu 4. maja Mirko Bogović, slavljani pesnik hrvatski iz dobe narodnega preporoda. Narodil se je l. 1816 v Varaždinu, kjer je izučil gimnazijo ter se za tem posvetil vojaškemu stanu. Mlademu po svobodi hrepenečemu mladenču pa vojaška suknja ni bila všeč, če tudi ga je morda mamila sijajna bodočnost; zatoraj izstopi iz vojske ter se poda v Zagreb, kjer izuči pravoslovje. Že l. 1842 je bil izbran v županijski skupščini za podbiležnika zagrebske županije. L. 1844 je postal odvetnik ter prisednik sodbenega stola križevskega, odkoder pa se je kmalu preselil v istem svojstvu v Varaždin, svoje rojstno mesto. Na zboru v Požunu upoznal se je s prvaki slovaškimi Janom Kolarom, Ljudevitom Šturom in Miroslavom Hurbanom in to drugovanje ni ostalo brez vpliva na njegovo daljnje delovanje. Postal je namreč tudi on goreč domoljub ter je branil pravice svojega naroda ne samo z besedo nego tudi z mečem. Tako je leta 1845 sodeloval pri žalostnem dogodjaju na Markovem trgu v Zagrebu, kjer je palo toliko žrtev za narodno stvar,

pa je pri tej priložnosti zadobil dve težki rani, kateri je komaj prebolel. V burnih letih 1847—1848 je bil Bogović s početka na Reki aktuar, ali ga je Košutova vlada pregnala. Ban Jelačić ga je na to imenoval članom banskega sveta, in sicer najpoprej v finančialnem, a kasneje v vojaškem odseku. Kot tak je imel najpoprej umiriti razdražene prebivalce v Turopolju, kasneje pa je bil poslan, malo poprej nego so prešle hrvatske čete Dravo, v Varaždin, kjer je na tem kritičnem mestu ostal do konca meseca marca l. 1850.

Povrnivši se v Zagreb posvetil se je za dobo absolutizma književnosti. Najpoprej je začel izdajati politični list „Domobran“, ali so ga oblasti kmalu ustavile. Potem prevzame uredništvo beletrističnega lista „Nevena“. Ali tudi pri tem podjetju ni imel sreče. Radi domoljubnih člankov je bil obsojen na pol leta težke ječe. Tukaj je začel pisati dramo „Stjepan posljedni kralj bosanski“ in novele „Vidov dan na Lohor gradu“ ter „Slava in ljubav“.

Med tem pa je dobila Hrvatska zopet ustav. Bogović se je zdaj mogel svobodneje baviti tudi s politiko. Izvoljen je bil v deželni zbor že l. 1861 in l. 1865 ga je izvolilo mesto Zagreb za svojega poslanca. Ali od tega časa je postal on praktičen politik. Prvo oduševljenje se je ohladilo in oni Bogović, ki je l. 1845 z mečem v roki boril se za

svobodo svoje domovine, bil je od zdaj najstrastveniji zagovornik zveze z Mažari. Zanj se veda to ponašanje ni bilo brez praktičnih posledic, kajti že l. 1867 je bil imenovan zagrebskim velikim županom ter bil odlikovan z Leopoldovim redom 3. razreda. Z banom Rauchom je največ izposloval, da se je sklenila nagodba z Ogersko. Med vsemi tedanjimi mažaroni je bil morda on edini, ki je imel vendar le še nekaj srca za Hrvatsko, pa je bil celo nagnjen Starčeviću. Ali Starčevićeva ideja po njegovih mislih ni bila takrat mogoča, pa se je zatoraj vrغل popolnoma v naročje mažaronstvu. L. 1870 je postal Bogović ministerjalni svetnik v Budimpešti pri hrvatskem ministerstvu. Tri leta kasneje l. 1875 se je vrnil v Zagreb kot umirovljeni činovnik ter je od tega časa živel čisto tiho in mirno. Baval se je le s knjigo, v političnem životu je bil mrtev. Nekdaj ves goreč domoljub je postal na stare dni kakor žalibog mnogi njegovi vrstniki popolnoma protiven svobodnemu pokretu hrvatskega naroda. Dobro je edino to pri njem, da ni javno deloval proti narodu glede politične svobode, kar so mnogi drugi storili.

Mirko Bogović pa je pri vsem tem vendar le prav zaslužen hrvatski pisatelj. Posebno so znamenite njegove drame. Napisal pa je sledeča dela: „Ljubice“ (pesme) l. 1844; „Smilje i kovilje“ (pesme

da deželni odbor to vprašanje pretresa in proučava ter o svojem času stavi primerne nasvete.

Posl. Hribar poroča o gradbi dekoracijske shrambe za deželno gledališče, troški so določeni na 6000 glđ. Dalje priporoča vzdigovalni most za odet, aparat za razsvetljavo odra in shrambo za kostume. Vsi troški so proračunjeni na 7300 glđ., ki naj se kot dolg vpišejo gledališkemu zakladu. Predlog je bil sprejet z nezamotno večino. Glasovali so zanj poslanci nemške manjšine in večina radikalcev.

Poslanec baron Schwegel poroča o predlogu dež. odbora, da dežela prepusti svoje glavinske delnice lokalne železnice Ljubljana-Kamnik vladi po 50% nominalnega zneska. Država namerava odkupiti kamniško lokalno železnico, toda takrat, kadar dobi glavinske delnice, ki še niso v njeni lasti. Ker pa ima dežela glavinskih delnic za 70.000 glđ., nastane vprašanje, ali naj dežela v smislu zakona z dne 12. aprila 1893 prepusti svoje delnice vladi po ceni 50% nominalnega zneska? Deželni odbor nasvetuje, naj se vladi delnice prepuste, da se železnica podpravi, ker bi se vsled znižanih tarif povzdignil promet, omogočila bi se zveza s štajerskimi železnicami in dežela bi bila prosta daljših doneskov. Zato se sklone, da se vladi prepusté delnice za 50% nominalne vrednosti, ako vlada odkupi železnico.

Poslanec Žitnik poroča o prošnji pisatelja Jakoba Aleševca za podporo ter nasvetuje: Deželni odbor se pooblašča, da glede preskrbljenja pisatelja Jak. Aleševca v tukajšnji hiralnici z redom usmiljenih sester sklone primerno pogodbo. — Predlog obvelja. — Isti poroča o prošnji občine Dolenjave pri Senožcah za podporo k napravi mostu in podzidov ob potoku Močilniku in nasvetuje, da se prošnja izroči dež. odboru, ki naj na podlagi načrta in proračuna dovoli do 100 glđ. podpore.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o razpravi gledé deželne razstave v Ljubljani l. 1894. Mnenja v odseku so bila različna, jedni so naglašali, da naj priredi kmetijska družba to razstavo in jej dež. zbor v ta namen dovoli 15.000 gl. brez vsega poročstva za morebitne višje stroške, drugi so bili za poročstvo v korist kmet. društvu in še drugi so zahtevali, da bodi razstava deželno podjetje in da dežela tudi plača še mogoči nedostatek. Vsled teh načelno nasprotnih mnenj v odseku ni noben predlog dobil večine. — Potem poročilo posl. Murnika nasvetuje posl. dr. Papež lastni samostalni predlog, da se c. kr. kmetijski družbi dovoli za razstavo l. 1894 podpore 15.000 glđ. v smislu predloga deželnega odbora. Poslanec Klun omenja, dodatno predlogu dr. Papeža, da kmetijska družba hoče sama prevzeti vso garancijo in torej vso skrb za razstavo, ako jej dovoli dežela 15.000 glđ. podpore; tudi je mogoče, da bode premalo časa ostalo za priprave za leto 1894 in misliti je treba na leto 1895. Zato nasvetuje: Za napravo deželne razstave, katero c. kr. kmetijska družba priredi l. 1894, eventualno l. 1895, dovoli se iz dež. zaklada donesek 15.000 glđ.

Baron Schwegel naglašja, da nikakor ne more glasovati za razstavo, katero bi priredila kmetijska

družba, ker po njegovem mnenju ta družba ni poklicana za to, tedaj nasvetuje, če pa se že dovoli družbi podpora, naj se izrečno naglašja, da dežela potem ne prevzame garancije. S tem predlogom se strinjata tudi posl. Klun in dr. Papež. Po primerni premembi njenih predlogov sprejet je bil predlog po gori navedenem besedilu in z dostavkom, da namreč dežela dovoli donesek 15.000 glđ., a ne prevzame nobene druge garancije. Ob 1 uri je bila seja pretrgana do 1/3 ure.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. maja.

Jezikovno vprašanje v bukovinskem deželnem zboru. V bukovinskem deželnem zboru je poslanec Zotta interpeloval vladu, kako je to, da se je pri neki obravnavi pred sodiščem v Črnovicah poklicel rumunski tolmač. Interpelant zahteva, da se nastavlja le uradniki zmožni rumunščine. Predsednik je obljubil, da bode vlada poizvedovala o tej stvari. — Rusinski arhijerej Bojdan je pa vlado hudo prijemal, da je vpeljala fonetično pisavo v šolah in se potegoval, da se zopet uvede prejšnja pisava, ki se bolj vjema z ruskim pravopisom. Poslanec dr. Wolan ga je pa podpiral. Mladorusina Pohuljak in dr. Smal Stocki sta pa goreče zagovarjala fonetično pisavo. Debata o tej stvari je bila nenavadno rezka in je posebno povzročila mnogo smeha na galeriji. Deželnega glavarja namestnik dr. Rott je moral večkrat pregoreče govornike klicati k redu. — Mi k temu boju pač ne moremo družega opomniti, da je fonetična pisava v toliko opravičena, ker je jedin boljši rusinski slovar izšel v tej pisavi. Bati se je pa tudi ni, vsaj so jo tudi vpeljali Srbi, ne da bi vsled tega imeli kako škodo bodi se v katerem koli oziru.

Lep izgled ravnopravnosti nam kaže budejeviški šolski okraj. Ta okraj velja za nemški ali po poslednjem ljudskem števljenju šteje 22.749 Čehov in le 18.555 Nemcev. V tem okraju je 20 nemških šol s 72 razredi in 5 čeških s 27 razredi. Nemci imajo štirikrat toliko šol, kakor Čehi, četudi jih je manj. Češke meščanske šole v tem okraju ni nobene, pač pa sta dve nemški. Kako se godi zatiranim Nemcem na Češkem, nam pač najbolje kaže ta slučaj.

Adresni predlog. Kako malo resna je politika Mladočehov, za katero se „Slov. Narod“ toliko navdušuje, videli smo zopet minoli teden. Odsek za pretresovanje predloga dr. Julija Gregra, da se sklone adresa na vladarja za obnovenje češkega državnega prava, je imel sejo. K seji so prišli vsi člani, samo predlagatelj dr. Gregra je manjkalo. Imel bi bil ravno utemeljevati svoj predlog. Doktor Gregar pa ni bil morda vsled kake bolezni zadržan, kajti bil je tisti dan pri deželnozbornski seji, temveč samo odsekov seje se mu ni zdelo vredno udeležiti. Poslanec grof Schönborn je na to konstatoval, da dr. Gregra že drugikrat ni pri seji adresnega odseka. Dva staročeška govornika sta potem izjavila,

da se s takim ravnanjem nekako ponižuje odsek. Ker ni bilo predlagatelja, so tudi drugi odsekovi člani odšli domov.

Raskol ogerske nezavisne stranke. Vodja nezavisne stranke Karol Eötvös je že dolgo časa se pajdašil z vladno stranko in posebno v cerkveni politiki jo podpiral. To pa večini te stranke nikakor ni posebno ugaјalo in je porabila prvo prilichnost, da se ga znebi. Eötvös se je bil nekaj dogovoril z vladno stranko zastran udeležitve pri odkritju honvedskega spomenika. Večina njegove stranke se je pa izrekla proti temu dogovoru in Eötvös je zatorej moral odložiti načelnitvo stranke. Izstopil je ob jednom iz stranke in z njim več so-mišljenikov njegovih. Ta dogodek je pa hud udarec za vlado. Eötvös je namreč bila pridobila, da je pregovarjal stranko, da glasuje jednoglasno za cerkvene predloge. Eötvös se je proti nekomu bil izjavil, da bi bil najboljši odgovor gospodski zbornici, ki je obsodila vladno cerkveno politiko, ako zbornica poslancev jednoglasno vsprejme predlogo o vpeljavi državnih matrik. Iz tega je vidno, kaj se je pripravljalo. Nameraval se je gospodski zbornici dati hud udarec, ali stvar se ni posrečila.

Nameravani napad na bolgarskega kneza. V Zimnici v Rumuniji prijeli so malo pred povratom bolgarskega kneza tri bolgarske emigrante, ki so se hoteli v čolnu prepeljati čez Dunavo. Pri njih so našli več orožja in papirjev, iz katerih se sklepa, da so nameravali napasti bolgarskega kneza. Če stvar pride pred sodišče, se morda še kaj natančnega izve. Zeleti bi vsekako bilo, da bi se izvedelo, kdo pošilja rovarje v Bolgarje.

Volilni boj v Nemčiji. Posebno pridno delujejo protisemiti, ki so postavili že 39 kandidatov. Res je, da ne bodo vsi protisemitski poslanci voljeni, ali vsekako je pričakovati, da bodo precēj močna frakcija v novi zbornici. Ahlwardt potuje po svojem volilnem okraju in razklada liberalne sleparije. Liberalni listi se zaradi tega jako jezé. Mislili so, da je Ahlwardt že uničen, ko je zbornica izrekla, da ni ničesa dokazal. Sedaj se pa kaže, da ima mož še drugih papirjev, katerih pa iz nekih uzrokov zbornici še ni predložil in jih sedaj kaže po volilnih shodih. Tako hitro ga liberalci še ne bodo uničili. Poprej jim bode še napravil marsikako grenko uro.

Na Španskem, posebno v Madridu, je mej republikanci velika razburjenost. Vsled neredov pri madridski mestni upravi je prebivalstvo zgubilo precēj zaupanja v monarhistične stranke in republikanci so pričakovali, da pri novih volitvah dobé v mestnem zastopu večino. Vlada je pa zbornici predložila nov občinski zakon in volitev odložila. To je dalo povod burni razpravi v zbornici. Republikanci so hoteli z dolgimi govori sploh preprečiti, da bi se o tem zakonu začelo razpravljanje, kar se jim pa ni posrečilo. Po ulicah so pa že bile demonstracije in izgredi. Policija je v največjih skrbéh. Tudi vladni krogi se že bojé kakega prevrata, ker republikanska stranka je vedno močnejša. Po madridskih ulicah bili so že večkrat nabiti pozivi na punt in

. 1847; „Domorodni glasi“ (pesme) l. 1848; „Frankopan“ (drama) l. 1856; „Stjepan poslednji kralj bosnanski“ (drama) l. 1857; „Matija Gubec, kralj seljački“ (drama) l. 1859. To je gotovo najbolje njegovo delo. „Pripovedi“ l. 1859; „Vinjage“ (vrst anakreontskih pesem) l. 1861, 1862, 1864 in 1878; „Slike i prilike“ l. 1878; „Strjelice“, l. 1878. Razun tega je izdal tudi pesme Antuna Nemčića, svojega najboljšega pobratima, s životopisom; a l. 1852 je urejeval „Neven“, ter kasneje „Kolo“ IX. zvezek. Kot publicist je napisal nemške brošure: „Politische Rückblicke in Bezug auf Kroatien (1861), „Zur bosnischen Frage“ (1880), Eine Lanze für den Schiffahrtskanal Rugvica-Agram (1881) i Ursachen und Wirkungen (1884).

Bogović je bil tudi pravi član akademije jugoslovanske, če tudi ni za njo napisal nobene razprave. Vendar pa je bil odlikovan s to častjo za pisateljske svoje zasluge in pa morda tudi radi tega, ker od tedanjih vladnih privržencev (Rauchovih) ni bil nobeden drugi književnik toliko zaslužen kot Bogović.

Do groba so ga spremili mnogi zastopniki najvišjih oblastij, društev ter mnogi književniki. Položen je v arkado med znamenite Ilirce, kjer se je pridružil k trinajstim dosedanjim on kot štirinajsti. Bila mu lahka hrvatska zemljica!

Kakó bi postal skoraj Matiček Poliček krčmar.

Sličica; spisal Janko Barle.

(Konec.)

Zunaj se čuje govorjenje in smeh. V hišo stopi lepo društvo — sinočnji gósti: zdravnik Kaferle, trgovec Čencelj, beležnik Trinkaus, krčmar Maselje in več uradnikov in meščanov:

„Dobro jutro, dobro jutro! Nu, že na nogah! Si-li se pošteno naspal? Nu, pa včeraј ničesar ne povedati, — taka novica, in ničesar ne povedati. Torej gostilno si odprl? Dobro, dobro! Mamica, kar hitro na mizo, kar imate, da pijemo v zdravje novega krčmarja. Živio, naš novi krčmar!“

„Nu, zdaj mi je pa že vse preveč. Poberite se mi iz hiše, nadloge nesrečne, pa kar hitro, drugače vzamem poleno. Najmite si drugega bedaka!“

„Ne bodi siten, Matiček, ti se šališ!“ — rekel je krčmar Maselje. — „Ne goni gostov kar sprva iz hiše. Če bi jaz tako delal, že zdavnej ne bi imel nobenega.“

„Mir! Poberite se!“ — kričal je Poliček in se ves tresel.

„Pa kje si preskrbel tako lep naslov? Naročim si ga tudi jaz.“ — zabavljaj je zopet krčmar Maselje.

„Kakov vražji naslov? Že zopet ta naslov!“

„Nu, oni, katerega si zunaj obesil. Občudovali smo ga vsi.“

„To je zopet nekaka komedija. Gorjé mu, kogar zasledim!“ — vskliknil je Matiček in odhitel venkaj.

„Aha, poznam vas, nadloge, to je vaše maslo,“ — rekel je jezno.

Društvo je občudovalo napis in gledalo Matička, kateri je bil zdaj zelen, zdaj rudeč.

„Nu, torej hajdimo, da poskusimo njegovo kapljico,“ — rekel je zdravnik, in odšli so zopet vsi nazaj v hišo.

Matiček Poliček kričal je nekoliko časa, kregal jih, podil jih iz hiše, vendar ni šlo. Naposled se je sam vdobrovoljil. Seli so okrog mize, in zopet je počelo gostovanje, proslavljali so drugi dan goda in pospravili so ostanke, kateri so ostali. Napis vzeli so zopet doli, in spoštovani Matiček Poliček le ni postal krčmar, dasi bi bil skoro.

Nu, „skoro“ ni še nikdar zajca vjel, a Matiček Poliček ostal je to, kar je bil, pošten meščan. Vendar ono zgodbičico z napisom težko da je pozabil.

Ej, ej, tako je bilo takrat, a zdaj več ni. Recite, da ni bilo lepo, da ni bilo takrat vse po domače v našem slavnem mestecu!

jih je policija odpravila. Več oseb so že zaprli. Vojski hodijo v močnih oddelkih po ulicah. Garnizija se je pomnožila. Pred zbornico so se našle dinamične patrone.

Volilno gibanje v Nemčiji še nikdar ni bilo tako živahno, kakor je sedaj. Volilni boj se pa ne suče le okrog vojaške predloge, temveč tudi okrog liberalizma in konservatizma. Posebno bogati bankirji so se začeli bati, da ne pride več protisemitov in konservativcev v zbor, zaradi tega so pa sklenili, podpirati liberalce z denarjem. Veliki denarni zavodi delujejo za liberalne kandidate, ki bodo tudi glasovali za vojaško predlogo. Postopanje svobodomiselnih strank je v več krajih čudno. Ker ne upajo sami zmagati, pa se izrekó za narodno-liberalnega kandidata, če so se tudi gledé vojaške predloge narodni liberalci ravno nasprotnih nazorov, nego svobodomiselnih stranka. Vidi se, da je tej stranki v prvi vrsti na tem, da se ohrani moč liberalizma, naj se potem tudi povečajo vojaška bremena. Najhujše nasprotje proti povečanju vojaških troškov je, kakor kaže volilno gibanje, na Bavarskem, kjer se kažejo separatistične tendence. Socijalni demokratje se tudi močno gibljejo in se na-dejajo, da pridobé nekaj mandatov.

Cerkvena glasba.

Uljudno naznanjavo prečast. cerkvenim predstojništvom, č. č. gg. pevovodjam in orgljavcem, da eva pričela izdajati slovenske cerkvene pesmi z naslovom: „Slava Bogu“. Prvi del je ravno kar končan v Miličevi tiskarni in obsega 20 Mašnih za mešan zbor. Pesmi so tiskane z velikimi tipami na lep in močan papir. Dala sva natisniti tudi glasove, in sicer „sopran“ in „alt“ skupaj v vijolinskem, „tenor“ in „bas“ v basovskem ključu. S tem sva hotela pevovodjam prihraniti mučno prepisavanje iz partiture, torej tudi pričakujeva, da se bodo posluževali tiskanih glasov. Cene so jako nizke, to mora priznati vsakdo, ki bode primerjal najino izdajo s katerokoli na Slovenskem. Ocene nisva in ne bodeva naročila sama, saj naju poznate. Dobi se pa „Slava Bogu“ I. del izključljivo le v frančiškanskem samostanu ljubljanskem. Adresa na jednega izmed naju. Cena partituri 20 strani, velika oblika, 80 kr., vsak glas 14 strani, ista oblika, 15 kr., po pošti 5 krajcarjev več.

P. Angelik Hribar. P. Hugolin Sattner.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. maja.

(V Gorco) odpeljali so se danes zjutraj z brzovlakom prevzvišeni gosp. knezoškof ljubljanski obiskat prevzvišenega knez nadškofa goriskega dr. Alojzija Zorna. Tjekaj doide tudi premilostni vladika tržaški dr. Jan. Nep. Glavina, katerega menijo kot godovnjaka presenetiti visoki sobratje, katerim se pridruži tudi nadškof zaderski Gregor Rajčevič, povračujoč se s svojega rimskega potovanja.

(Javno vprašanje.) V četrtek popoldne se je peljal g. Anton Planinec, predsednik boštanjske kmetijske podružnice, v Ljubljano. Na Zidanem Mostu ga vlovi g. Gustav Pirc, tajnik kmetijske družbe, vračajoč se iz St. Janža, kjer je predaval. G. Planinec povabi v II. razred, da bi se skupaj peljala in med potom kaj pogovorila. G. Planinec sprejme povabilo. Komaj pa je vstopil, vpraša gospod Pirc: „Se li vaš župnik meša kaj v občinske zadeve?“ Gospod Planinec mu odgovori: „Vsaj ima pravico in tudi v občinskem zastopu je!“ „In ga poslušate?“ vpraša zopet g. Pirc. „Zakaj bi ga ne?“ odvrne gosp. Planinec in nejevoljno se obrne v stran ter ne spregovori do Ljubljane niti besedice z g. Pircem. Domu prišedši pové gospod Planinec: „V kratkem bode shod naše podružnice, a g. Pirc nam predaval ne bode.“ — Vprašam: „Je li to misija gospoda Pircja, da na svojih uradnih potovanjih hujska ljudstvo zoper duhovnike?“ Stvarnega odgovora pričakuje Radovednež.

(Veliki zvon) za romarsko cerkev „Marija pomagaj“ na Brezju je bil danes posvečen v tukajšnji dvorni zvonarni. Daroval ga je posestnik Miha Studen iz predvorske fare. Tehta 1818 kilogramov (33 stotov). — Razven tega bila sta med drugimi posvečena dva zvana za farno cerkev v Kapelah pri Brezicah (1216 in 376 kilo-

gramov), dalje dva za farno cerkev pri Sv. Duhu v Velikem Trnu (847 in 197 kilogramov), in dva za duhovniško cerkev v Orehku pri Hrenovicah (948 in 513 kilogramov).

(Prezentacija.) Za izpražnjeni Kurehpergov kanonikat pri tukajšnji stolnici prezentoval je sedanjí patron Aleksander grof Gallenberg, c. in kr. komornik in major v p. na Dunaju, č. g. dr. Sebastijana Elberta, knezoškofjskega tajnika in dvornega kapelana v Ljubljani.

(Poroka.) Danes 16. t. m. se je poročil gospod Ivan Röger ml., tajnik glavnega zastopa c. kr. občne zavarovalnice, sin trgovca in posestnika gospoda J. C. Röger-ja, z gospodično G. Payer-jevo, hčerjo c. kr. višjega nadzornika tukajšnje glavne tovarne tabaka, gospoda Karola Payer-ja. Poroka bila je ob osmi uri zjutraj v Sv. Petra cerkvi.

(Binkoštni prazniki v Zagrebu — brez birm.) Nadbiskupijska pisarna je razglasila, da se letos binkoštni prazniki v Zagrebu ne bo delil zakrament sv. birm, ker je posvečeni biskup milost. gosp. J. Pavlešić še vedno bolehen. — Dve leti je že zagrebška nadškofija brez pastirja, dasi se niti najpotrebnejši obredi škofovske oblasti, kakor birma, ne morejo vršiti v prestolnici hrvatski. — In potem še pravijo ljudje, da je katoliška cerkev v Avstro-Ogerski svobodna?!

(Iredentovske demonstracije v Bujah.) Gospod vrednik, gotovo ste čitali, kako očitno se je pokazala iredentovska stranka v Trstu o priliki srebrne poroke italijanske kraljeve dvojice. Iredenta pa ne obstoji samo v Trstu, nego je po celi Istri razširjena. Njeni pristaši se odlikujejo v sovraštvu in preganjanju slovanske duhovščine. Tudi v Bujah bile so pri tej priložnosti iredentovske demonstracije, toda gospodom, ki so jih uprizorili, se je slaba godila. V soboto dne 22. aprila so vodje iredentovske stranke v Bujah razsvetlili svoje hiše, razobesili italijanska bandera ter napravili še druge slavnosti v tamošnji kavarni. Kmetje italijanske narodnosti, to videči, vzdignili so se ter potolkli iredentašem okna, razbili kavarino ter pretili osobni sigurnosti iredentašev. Ti kmetje so namreč dobro sprevideli, kam jih hoče zavesti gospoda, a vedó, da je kmet v Italiji zatrt. Bila je cela vstaja, tako, da je prišel sam okrajni glavar mirit. Slišali smo, da je svoje ljubljence iredentaše globil s 50 gld.; po našem mnenju bi izdajice zaslužili občutljivejšo kazen, ali kaj se hoče? Vidite, gospod vrednik, take razmere so v Istri! Vse to odločilni krogi mirno gledajo ter dosledno tlačijo slovenski in hrvatski državi zvesti živelj, odtegujejo jim vsako pravico ter neposredno pomagajo iredenti pri izdajniškem rovanju.

(Občinska volitev.) V Tokačevem pri Slatini so pri zadnjih občinskih volitvah zmagali Slovenci v vseh treh volilnih razredih.

(Častni kamerniki) so postali po milosti svetega očeta: mornariški župnik Pavel Uredniček, vojaški župnik v Sarajevu, dr. Nikolaj Seng, in vojaški župnik v Budi, Franc Vanya.

(Novi c. in kr. pridvorni kapelani.) Njih Veličanstvo presvetli cesar je imenoval za naslovne pridvorne kapelane gg.: mornariškega župnika Pavla Urednička; profesorja dogmatike v Rabi, dr. Ignacija Molnarja; prof. biblijskih ved v Košicah, dr. J. Csizsárika (Cisarik) in župnika v Laksenburg, Antona Steiner-ja. Prvi je Čeh, drugi in tretji Ogra, zadnji pa Nemec.

(Iz Celovca) dne 15. maja: Tu se je minoli teden osnovalo podporno društvo za uboge dijake učiteljske pripravnice. Društvo bode osnovalo in oskrbovalo v poslopju, v katerem je bila prej c. kr. gimnazija, zavetišče za uboge dijake. Na čelu društvu je vodja učiteljske pripravnice, R. Ekhardt, njegov namestnik c. kr. deželni šolski nadzornik dr. J. Gobanz, blagajnik veroučitelj J. Müller, tajnik okrajni šolski nadzornik K. Prešeren. — Občina „Podljubelj“ v Rožni dolini razdelila se je v dve samostojni občini: „Podljubelj“ in „Slovenski Plajberg“. Nove občinske volitve vrše se junija meseca. Občina „Podljubelj“ ima 180 volilcev (v tretjem razredu 142, v drugem 26, v prvem 12). „Slovenski Plajberg“ pa 125 (v tretjem 86, v drugem 27, v prvem 12). V vsaki občini izvoli se dvanaest odbornikov.

(Cepljenje koz.) Vsak četrtek popoldne ob 3. uri se bodo brezplačno stavile koze v mestni dvorani (na rotovžu).

(Poziv na vstop k žendarjem.) Okr. glavarstvo v Gradcu objavlja poziv na vstop v žendarmerijski

zbor za Bosno in Hercegovino ter naznanja nadrobneje pogoje.

(Samomor.) V petek skočil je v Sočo neki gorški kovač. V soboto izlekli so mrtliča.

(Darovi za uboge dijake — lepi mrliški venci.) Iz Brezovice, dne 10. maja 1893: Venci na krsti in grobu dragih nam ranjkih v malo dneh pač le množe nesnago na pokopališču. Denar za nje žrtvovan, je takorekoč zavržen. V tem prepričanju so župljani na Brezovici ob smrti svojega nepozabnega preč. g. župnika in zlatomašnika, Janeza Potočnika, prav v njegovem duhu, raji darovali po svojih zastopnikih za uboge pa pridne dijake kakor sledi: Županstvo na Brezovici 12 gld., županstvo na Logu 10 gld. V isti namen je prepustil neimenovan dobrotnik svoj delež 6 gld. Dodala sta še umrlega predzadnji in zadnji kapelan 7 gld. Skupaj 35 gld. Razun tega pa pridno zbirajo hvaležni Brezoveci prostovoljne doneske, da postavijo svojemu duhovnemu očetu njega dostojen spomenik. Povračilo za to sinovsko spoštovanje jim gotovo ne izostane!

(Izžrebanje porotnikov) za drugo porotno obdobje, ki se prične dne 5. junija t. l., vršilo se je dne 8. t. m. pri tukajšnjem c. kr. deželnem kot porotnem sodišču. Izžrebani so bili nastopni glavni porotniki, in sicer gospodje: Josip Svoboda, lekarnik in tovarnar sodove vode; Ljud. Černe, zlatar; Ant. Fröhlich, hišnik; vsi iz Ljubljane. Dalje: Alojzij Krenner, hišnik in tovarnar v Škofji Loki; Julij Starč, hišnik in imetelj pivovara v Kamniku; Fr. Pečnik, oficijal deželne blagajnice v Ljubljani; M. Mayr, pivovarnar v Kranju; Anton Putrich, gostilničar in hišnik, A. Mikuš, krčmar in hišnik, oba v Ljubljani; Ivan Levec, hišnik v Mengišu; K. Till, trgovec v Ljubljani; Ivan Jerman, molar in hišnik; Karol Hinterlechner, čevljarski mojster; Fr. Čuden, urar in zlatar; Josip Kosak, mesar in hišnik; M. Krenner, vodja kranjske stavbinske družbe; Marko Pušnik, beležniški kandidat; Ivan Murnik, tajnik trgovinske in obrtne zbornice, deželni odbornik itd.; Ivan Kordik, poslovođa; Ivan Skofizh, trgovec; V. Nolli, c. kr. stotnik v pokoju, vsi v Ljubljani; Jos. Golob, gostilničar, Rajm. Krisper, trgovec, oba v Kranju; Martin Brilej, trgovec na Vrhniki; Otomar Bamberg, imetelj tiskarne in tovarnar; Franc Falešchini, stavitelj in hišnik; Peter Schleimr, hišnik; Josip Juvan, izvošček in hišnik; Alfred Ledenik, trgovec; Josip Javornik, hišnik; Karol Altmann, trgovinski knjigovodja; Josip Pleiweis, hišnik; Fr. Kasch, trgovec, vsi v Ljubljani; Viktor Globočnik, c. kr. beležnik v Kranju; Božidar Fröhlich, imetelj pivovara na Vrhniki; Anton Kravanja, posestnik in trgovec v Cerkljici. Za namestnike so nastopni gg.: Fr. Mulaček, trgovski pomočnik; Pavel Velkovrh, molar; Ferdo Kersnik, knjigovodja, Urban Zupanec, trgovski pomočnik; Ignacij Korošec, gostilničar in hišnik; Ivan Mavec, pekovski mojster in hišnik; J. Trpine, izvošček, krčmar in hišnik, vsi v Ljubljani.

(Novice iz Dalmacije.) Na Visu se pripravljajo za občinske volitve. Avtonomaši skušajo na vsak način dobiti vajeti v roke. Z najgrjimi sredstvi hočejo v prid svojega lahonstva streti hrvaštvo. Žal, mej najgrjimi se imenuje tudi neki don Zorzi. — Dr. Morčelić, apostolski upravitelj kotorske škofije, je za kratek čas svojega bivanja pridobil vseh srca. Tudi pravoslavni ga spoštujejo. Bog mu daj obilo blagoslova, da bo zmogel proti silovitim nasprotnikom katoliške cerkve, ki so vzlasti v njegovi škofiji nepopisno smeli in oholi. Pravoslavni Srbi sovražijo Hrvate-katolike. Zvečer ni varno hoditi Hrvatu samemu. Nedavno se je v Budvi vračal Hrvat domov; pel je svoje domače pesni. Vrbskega navdušenja poln Črnogorec ga sreča in — kar s kratka ustrelí nanj; k sreči ga ni zadel. V šolah imajo malo da ne povsod same pravoslavne učitelje. Bora katoliška vera! — Zadrani so pokazali malo smisla za Ondrička. Komaj stotina se jih je zbrala k njegovemu koncertu. — Urednik londonskega „Times“ pride te dni s posebnim parobrodom v Dalmacijo. Dobra mora biti uredniška — na Angleškem. — Bolgarski knez Ferdinand je bil nedavno v Dubrovniku; 7. t. m. si je ogledal Splet. — Dvajset župljanov grško-razkolne občine v Velikem Pogamu je prijavilo svoji cerkveni oblasti, da izstopajo iz svoje dosedanje cerkve in da so že priglasili svoj pristop h grško-zedinjeni cerkvi škofu Drohobeckemu. — V Kotski Budvi so imeli koncem prošlega meseca srečne dni. Sardel je toliko, da še ne pomnijo takega. Vse je lovilo, kar je moglo in rib so vendar preveč nalovili jedno noč, da bi jih mogli iztrebiti in osoliti do druge noči. Vsako drugo noč

so mogli porabiti za lov. — Kedor se hoče o razmerah mej Hrvati in Srbi dobro podučiti, priporočamo mu to-le knjižico: Obračun izmedju Hrvata i Srba, napisao dr. Ivo Prodan. Dobiva se za 60 kr. pri uredništvu „Kat. Dalmacije“ v Zadru.

Društva.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela meseca marca in aprila t. l.: 1. od podružnic: moška in ženska v Starem Trgu pri Ložu 203 gld. 70 kr., ženska v Kamniku 108 gld. 76 kr., Železniki 15 gld. 40 kr., Cirkno 33 gld., ženska v Tolminu 300 gld., moška v Tolminu 100 goldinarjev, Slovenjgradec 20 gld., graška izvanakademiška 100 gld. 20 kr., Ljutomer in okolica 100 gld., Šiška pri Ljubljani 50 gld.; 2. darovali so: posojilnice: v Glinjah 5 gld., mariborska 100 gld., kamniška 10 gld., vrhniška 20 gld., Šmihel pri Piберку 10 gld., celovška 5 gld., šoštanjska 10 gld., konjiška 20 gld., na Suhi 5 gld., v Nabrežini 5 gld., kmetska ljubljanska 20 gld.; iz dr. Škofičeve zapuščine 80 gld., pri igri v Vipavi 4 gld., Mohorjani v Dražgošah 1 gld. 60 kr., V. Jenko v Ljubljani 5 gld., O. Bayer v Ljubljani 5 gld., J. Rakovec nabral 4 gld., čitalnica v Kranju 100 gld., Coteli, kapelan v Kaufanari, 20 gld., vesela družba v Olševku 3 gld., T. Virant v veseli družbi 6 gld. 10 kr., P. Mikek 1 gld., G. Dolinar iz Trate 5 gld., vinotržec v Šiški 2 gld., omizje v Mozirju 10 gld., vesela družba v Litiji 5 gld., pri veselici društva „Sava“ 20 gld., Velimic iz Gradača 4 gld., prva krona 0-50 gld., T. Virant pri Dol Sokolu 14 gld., pri „jour-fixu“ ljubljanskega „Sokola“ 7 gld. 50 kr., gospd. iz Opatije 3 gld., M. Zadnikar, krčmar pri „Sokolu“, 2 gld., podpora ljubljanskega mesta 250 gld., vesela družba v Vrhpolju pri Moravčah 3 gld., J. Čebaček v Poljansh nabral 30 gld., gospa Koblar v Litiji 100 goldinarjev, skupina domoljubcev 25 gld., društvo v Orehku 4 gld. 10 kr., ljubljanski „Sokol“ pri streljanju 5 gld. 20 kr., Brezovnik v Vojniku 1 gld. 30 kr., vesela družba v Podgradu 15 gld., J. Pokoren v veseli družbi 3 gld. 65 kr.
V Ljubljani, 30. aprila 1893.
Dr. J. Vošnjak, blaginik.

Telegrami.

Dunaj, 16. maja. „Wiener Zeitung“ objavlja zaroko nadvojvode Jožefa Avgustina z bavarsko princesinjo Avgusto.

Dunaj, 16. maja. S cesarskim ročnim pismom sklicani sta delegaciji na 25. dan maja.

Dunaj, 16. maja. Kakor „Vaterland“ poroča, pokliče se pri prihodnjem konzistoriju nuncij Galimberti v Rim in se nadomesti z nuncijem Agliardijem.

Dunaj, 16. maja. Deželni zbor je potrdil poročilo ustavnega odseka zastran rednega sklicevanja deželnega zbora.

Praga, 15. maja. V adresni komisiji je poslanec dr. Julij Gregor utemeljeval mladočeški adresni načrt. Adalbert grof Schönborn je izjavil, da se veleposestniki ne odrekó češkemu državnemu pravu, ali so prepričani, da se sedaj uresničiti ne dá. Zatorej on predlaga, da se preide na dnevni red.

Lino, 16. maja. V deželnem zboru predlagal je poslanec Ebenhoch, da se vlada pozivlje, da obnovi dijaške pravice, katere so se kršile z inomostskim vojaškim ukazom gledé udeležitve jednoletnih prostovoljcev pri dijaških zvezah. Gleda naj tudi, da se v bodoče ne bodo več pravice tako kršile. O tem predlogu se bo jutri razpravljalo.

Budimpešta, 15. maja. Ministerski predsednik je odgovoril v zbornici poslancev na Polonyijevo interpelacijo zastran prepovedi častnikom, udeležiti se odkritja honved-

skega spomenika, da se ta prepoved ne razteguje na deželno brambo in žandarmerijo. Vojno ministerstvo je imelo brez vsacega dvoma pravico, udeležitev prepovedati. Postovanje nezavisne stranke je napravljalo skrb, da se nameravajo demonstracije. Odgovor se je z veliko večino vzel z eljenklaci na znanje.

Budimpešta, 16. maja. Poslanec Apponyi napovedal je interpelacijo na ministra deželne brambe, če on res ne prekliče prepovedi udeležitve ogerske deželne brambe pri odkritju honvedskega spomenika, ko se je zagotovilo, da ne bode nobenih političnih demonstracij pri tej manifestaciji pijetetnih čuvstev vsega naroda.

Pariz, 15. maja. Včeraj je bil predsednik senatu, Challemeil Lacour, v finančnem ministerstvu pri obedu, katerega je priredil minister Peytral. V dvorani, v kateri je bil obed, se je utrgal lesteneč in senatskega predsednika močno poškodoval.

London, 15. maja. Pri otoku Sundy v Bristolskem kanalu sta vkupe trčila dva parnika. Jeden se je potopil in je 8 potnikov in 16 mornarjev utonilo.

Surovosvilene ličnate obleke 10 gld. 50 kr.
za blago za vso obleko in boljše vrste — potem črno, belo in barvato svileni blago od 45 kr. do 11 gld. 65 kr. meter — gladko, progasto, križasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 raznih kakovostij in 2000 raznih barv, desinov itd.). Vožnjine in carine prosto. Vzorec obratno. Pisma v Švico veljajo 10 kr., in dopisnice 5 kr. 14 (5-4) 3

Umrli so:

15. maja. Amalija Fabian, trgovčeva hči, 15 mesecev, Cesarja Jožefa trg 8, meningitis.

V bolnišnici:

13. maja. Janez Krašovic, kajzarjev sin, 3 leta, davica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokričina na 24 ur v mm
opazovanja	barometra v mm	termometra po Celziju			
7. u. jut.	737.5	11.0	sl. svzh.	jasno	
15. 2. u. pop.	733.7	23.8	sl. jzpad	"	0.00
9. u. zveč.	733.3	16.0	"	"	
Srednja temperatura 16.9°, za 2.9° nad normalom					

Tuji.

14. maja.
Pri **Maliču**: Rudolf grof Amadei, deželni predsednik v pok., s soprogo; dr. Marešch s soprogo; Mühlrad, Grünlich, Heimrath, trgovci, z Dunaja. — Karol Helwig in Prawda, dimnikarskamojstra iz Opave. — Ortar iz Trsta. — J. Kučera iz Hrudima. — J. Kučera iz Topola. — Hofbauer iz Trbiža. — Kapralik, trgovec, iz Jablonca. — Jeszemsky, trgovec, iz Gradača. — Mayer, trgovec, iz Brna. — Kirchberger, trgovec, iz Pečuha.

V CHIKAGO!!

k najznamenitejši

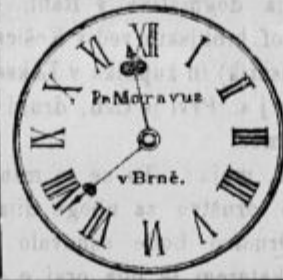
Kolumbovi svetovni razstavi

priporoča najugodnejše kombinirane vozne listke iz Ljubljane do Chikage in nazaj do Ljubljane po gold. 340.— in višje (kombinacija deloma I., II. in III. razreda) 258 (2)

mejnarodna potovalna pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani.

Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na razpolaganje.

Cerkvene ure,

potem ure za samostane, šole, tovarne, javna poslopja izdeluje izvrstno dobro, strokovnjaški sestavljene in narejene vsled razdelitve dela mnogo bolje in ceneje, kakor drugi konkurentje in z ugodnimi plačilnimi pogoji za župnijske urade in občine

tovarna za cerkvene ure s parno vršbo 156 20—17

FR. MORAVUS v Brnu na Moravskem.

Proračuni cen zastoj in franko.

Premovano s prvimi darili v Londonu, Bruselju, Palermu, Kromerizu, Lincu, Boškeviču itd.

Dunajska borza.

Dne 16. maja.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 35 „
Zlata renta 4%, davka prosta	116 „ 80 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „ 10 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	980 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	332 „ 10 „
London, 10 funtov strl.	124 „ — „
Napoleonodor (20 fr.)	9 „ 80 „
Cesarski cekini	5 „ 82 „
Nemških mark 100	60 „ 42 1/2 „

Dne 15. maja.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 15 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 65 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	163 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 80 „
Zastavna pisma	100 „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	196 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ — „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139 gld. 50 „
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	— „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	70 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2940	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— „ — „
Papirnih rubeljev 100	128 „ 25 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri iztrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.

Prodá se takoj hiša z vrtom

na Poljanski cesti št. 37.

pripravna za vsako kupčijo. — Natančneje pové lastnik.

262 3-1

Vsakomur

priporočamo obisk naše prodajalnice in ogled vele-zanimive zaloge najraznovrstnejših

rezbarskih proizvodov, korbic v najrazličnejših oblikah in izpre-

hodnih palic 218 9

z zagotovilom najuljudnejše postrežbe in najnižje cene.

Franc Stampfel

(kočevska domača obrt)

v Ljubljani, Kongresni trg (Tonhalle).

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo 1892. l. v zlatu.

Zajamčeno s prvo hipoteko na železnica-h Rusčuk-Varna, Kaspičan-Sofija Kistendil in pristanišči Burgas in Varno.

Popolnoma davka in pristojbin prosto za zdaj in za zmeraj.

Povračljivo al pari v polletnih zrebanjih v 33 letih.

Se ne more konvertovati do 1898. leta.

Mejnarodni naložni papir, kotovan na Dunaju, v Berlinu, Amsterdamu in Genfi.

Se obrestuje po sedanjem kurzu s 6-30%.

Menjalna delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.